

Rozmieszczenie i liczebność

Liczebność rysia w Polsce szacuje się na ok. 200 osobników. Drapieżniki te występują w dwóch głównych ostojach: w północno-wschodniej części kraju (głównie Puszcza Białowieska, Kampinowska i Augustowska, ok. 65 osobników) oraz w Karpatach (ok. 100 osobników).

W Polsce po roku 2000 przeprowadzono pierwsze reintrodukcje tego drapieżnika w Puszczy Kampinoskiej i Polsce centralnej (Niedziałkowska et al. 2006). Grupa reintrodukowanych w Puszczy Kampinoskiej kotów liczy ok. 25 rysia. Reintrodukcję prowadzi się także na Mazurach - w Puszczy Piskiej (Krzywiński 2003). Kilka osobników znajduje się także na Roztoczu. W ostatnich latach obserwuje się powolną ekspansję gatunku na zachód. Coraz częstsze stwierdzenia gatunku w Sudetach pozwalają wnioskować, że jest on tutaj najprawdopodobniej stałym bywalcem (Flousek i in. 2014). Nie jest jeszcze znana przynależność genetyczna osobników z Polski południowo-zachodniej zasiedlająca pasmo Sudetów. Zakłada się, że są to osobniki migrujące z północnego-wschodu. Obecność rysia odnotowuje się od niedawna również w północno-zachodniej części kraju, m. in. w Borach Tucholskich, Słowińskim Parku Narodowym, a ostatnio również z lasach nadnoteckich. Schmidt (2011) określił aktualny zasięg populacji rysia w kraju na 10,800 km², co stanowi ok. 12% powierzchni lasów w Polsce. Według analiz GIS dotyczących preferencji siedliskowych, potencjalny zasięg występowania gatunku jest 2,5 raza większy niż obecnie (za: Huck i in. 2010).